

TẬP ĐỌC CHO BÉ LỚP 1

Bài 1: Trăng sáng sân nhà em

Sân nhà em sáng quá
Nhờ ánh trăng sáng ngời
Trăng tròn như mắt cá
Chẳng bao giờ chớp mí

Những đêm nào trăng khuyết
Trông giống con thuyền trôi
Em đi trăng theo bước
Như muốn cùng đi chơi

Bài 2: Trí khôn

Một hôm, nom thấy bác thợ cày bảo gì trâu phải nghe lấy,
Cọp lấy làm lạ hỏi:

- Này, Trâu kia, mày to xác như thế nào sau đại thế, sao lại để cho bác ta sai khiến như thế?
- Bác ấy có trí khôn.

Cọp ngạc nhiên quay sang bác thợ cày:

- Này bác, trí khôn của bác để đâu?
- Ta để ở nhà.
- Bác về lấy cho ta xem!
- Ta về, Cọp ăn mất Trâu của ta thì sao? Có thuận cho ta cột vào cây kia thì ta về lấy cho mà xem!

Cọp muốn xem, nên thuận ngay. Sau khi Cọp bị cột chặt vào gốc cây, bác nông dân lấy bắp cày phang cho nó một trận lên thân hồn. Vừa phang bác vừa nói:

- Trí khôn của ta đây! Trí khôn của ta đây!
-

Bài 3: Chú ếch

Có chú là chú ếch con
Hai mắt mở tròn nhảy nhót đi chơi
Gặp ai ếch cũng thế thôi
Hai cái mắt lồi cứ ngược trơ trơ
Em không như thế bao giờ
Vì em ngoan ngoãn biết thưa biết chào

Bài 4: Đẹp mà không đẹp

Thấy bác Thành đi qua, Hùng liền gọi:

- Bác Thành ơi, bác xem con ngựa của cháu vẽ có đẹp không?

Trên bức tường trắng hiện lên những nét than đen vẽ hình một chú ngựa đang leo núi. Bác Thành nhìn vào bức vẽ rồi trả lời:

- Cháu vẽ đẹp đầy nhưng có cái không đẹp.

Hùng vội hỏi:

- Cái nào không đẹp hả bác?

Bác Thành bảo:

- Cái không đẹp là bức tường của nhà trường đã bị vẽ bẩn cháu ạ.
-

Bài 5: Hoa sen

Hoa sen đã nở
Rực rỡ đầy hồ
Thoang thoảng gió đưa
Mùi hương thơm ngát

Lá sen xanh mát

Động hạt sương đêm
Gió rung êm đềm
Sương long lanh chạy

Bài 6: Mô-da

Có lần, một nhà quyền quý đưa con đến nhà Mô-da giúp đỡ:

- Thục nhạc sư, xin nhạc sư bảo giùm cháu nên sáng tác thế nào?

Sau khi nghe chàng thanh niên ấy đàn. Mô-da khuyên:

- Hãy chờ đã, còn sớm quá!
- Sao lại sớm quá? Chính nhạc sư đã sáng tác nhạc từ năm lên bốn cơ mà?
- Vâng, chỉ có cái là chú bé Mô da lên bốn tự mình làm lấy, chứ đâu có nhờ ai bảo giùm nên sáng tác như thế nào

Bài 7: Bàn tay cô giáo

Bàn tay cô giáo
Tết tóc cho em
Về nhà mẹ khen
Tay cô rất khéo.
Bàn tay cô giáo
Vá áo cho em
Như tay chị cả

Như tay mẹ hiền

Cô cầm tay em

Nắn từng nét chữ

Em viết đẹp thêm

Điểm mười trang vở

Bài 8: Giàn mướp

Thật là tuyệt!

Mấy bông hoa vàng tươi như những đóm nắng đã nở sáng trưng trên giàn mướp xanh mát.

Cái giàn trên mặt ao soi bóng xuống làn nước lấp lánh hoa vàng. Mấy chú cá rô cứ lội quanh lội quẩn ở đó chẳng muốn đi đâu. Cứ thế hoa nở tiếp hoa. Rồi quả thi nhau chồi ra... bằng ngón tay... bằng con chuột...rồi bằng con cá chuối to...Có hôm, chị em tôi hái không xuê. Bà tôi sai mang đi biếu cô tôi, dì tôi, cậu tôi, chú tôi, bác tôi mỗi người một quả.

Bài 9: Tay bé

Bàn tay bé uôn uôn

Là dải lụa bay ngang

Bàn tay bé nghiêng sang

Là chiếc dù che nắng

Bàn tay bé dang thẳng
Là cánh con ngỗng trời
Bàn tay bé bơi bơi
Là mái chèo nho nhỏ

Bàn tay bé xòe nở
Là năm cánh hoa tươi
Là mọc dậy mặt trời
Bé dâng lên tặng mẹ

Bài 10: Lời khuyên của bố

Học quả là khó khăn, gian khổ. Bố muốn con đến trường với niềm hăng say và niềm phấn khởi. Con hãy nghĩ đến những người thợ, tối đến trường sau một ngày lao động vất vả. Cả những người lính vừa ở thao trường về là ngồi ngay vào bàn đọc đọc, viết viết. Con hãy nghĩ đến các em nhỏ bị câm điếc mà vẫn thích học.

Con hãy tưởng tượng mà xem, nếu phong trào học tập ấy bị ngừng lại thì nhân loại sẽ chìm đắm trong cảnh ngu dốt, trong sự dã man. Bố tin rằng con sẽ luôn cố gắng và không bao giờ là người lính hèn nhất trên mặt trận đầy gian khổ ấy.

Bài 11: Con ong chuyên cần

Con ong bé nhỏ chuyên cần
Mải mê bay khắp cánh đồng gần xa
Ong đi tìm hút nhụy hoa
Về làm mật ngọt thật là đáng khen

Bài 12: Mua kính

Có một cậu bé lười học nên không biết chữ. Thấy nhiều người khi đọc sách phải đeo kính, cậu tưởng rằng cứ đeo kính vào là đọc được sách. Một hôm, cậu vào cửa hàng để mua kính, Cậu giở một cuốn sách ra đọc thử. Cậu thử đến năm bảy cái kính khác nhau mà vẫn không đọc được. Bác bán kính thấy thế liền hỏi:

- Hay là cháu không biết đọc

Cậu ngạc nhiên:

- Nếu cháu mà biết đọc thì cháu phải mua kính làm gì nữa?

Bác bán kính phì cười:

- Chẳng có thứ kính nào đeo vào mà biết đọc đâu! Cháu muốn đọc sách thì phải học đi đã.

Bài 13: Thạch Sanh

Đàn kê: ai chém chẵn tinh

Cho mây vinh hiển dự mình quyền sang?

Đàn kê: ai chém xà vương

Dem nàng công chúa chiều Đường về đây?

Đàn kêu: hỡi Lý Thông mà

Cớ sao phụ nghĩa lại rày vong nhân?

Đàn kêu: Sao ở bất nhân

Biết ăn quả lại quên ơn người trồng?

Bài 14: con quạ khôn ngoan

Có một con quạ khát nước. Nó tìm thấy một cái lọ nước. Nhưng nước trong lọ quá ít, cổ lọ lại cao, nó không sao thò mỏ vào uống được. Nó nghĩ ra một cách: nó lấy mỏ gắp từng viên sỏi bỏ vào lọ. Một lúc sau, nước dâng lên, quạ tha hồ uống.

Bài 15: Hoa cúc vàng

Suốt cả mùa đông

Nắng đi đâu miết

Trời đắp chăn bông

Còn cây chịu rét

Sớm nay nở hết

Đầy sân cúc vàng

Thấy mùa xuân đẹp

Nắng lại về chăng?

Ồ chẳng phải đâu

Mùa đông nắng ít
Cúc gom nắng vàng
Vào trong lá biếc

Chờ cho đến tết
Nở bung thành hoa
Rực vàng hoa cúc
Ấm vui mọi nhà

Bài 16: Con cáo và chùm nho

Một con cáo nhìn thấy những chùm nho chín mọng trên cành liền tìm cách hái chúng. Nhưng loay hoay mãi Cáo ta vẫn không với tới được chùm nho. Để dẹp nỗi bực mình, cáo ta bèn nói:

- Nho còn xanh lắm!
-

Bài 17: Ngôi nhà

Em yêu ngôi nhà
Hàng xoan trước ngõ
Hoa xao xuyến nở
Như mây từng chùm

Em yêu tiếng chim
Đầu hồi lạnh lốt
Mái vàng thơm phức

Rạ đầy sân phơi.

Em yêu ngôi nhà

Gỗ tre mộc mạc

Như yêu đất nước

Bốn mùa chim ca

Bài 18: Ve và Kiến

Ve và Kiến cùng sống trên cây nhưng mỗi người một nết. Kiến chăm chỉ làm việc suốt ngày. Thức ăn kiếm được ăn không hết. Kiến để dành phòng khi mùa đông. Ve thì nhõn nhơ ca hát suốt ngày mùa hè.

Mùa đông đến, thức năm khan hiếm, Ve đói đành tìm Kiến xin ăn. Kiến cho ve ăn rồi hỏi Ve làm gì suốt mùa hè.

Ve đáp:

- Tôi ca hát.

Kiến bảo

- Ca hát là tốt nhưng cũng cần phải lao động nữa chứ.

Bài 19: Quạt cho bà ngủ

Oi chích chòe ơi

Chim đừng hót nữa

Bà em ốm rồi

Lặng cho bà ngủ.
Bàn tay bé nhỏ
Vẫy quạt thật đều
Ngán nằng thu thu
Đậu trên tường trắng
Căn nhà đã vắng
Cốc chén nằm im
Đôi mắt lim dim
Ngủ ngon bà nhé
Hoa cam hoa khế
Chín lặn trong vườn
Bà mơ tay cháu
Quạt đầy hương thơm

Bài 20: Mẹ

Mỗi con đường tôi đã đi qua đều có hình bóng mẹ, dù vui, dù buồn. Tôi luôn tự hào với bạn bè của mình vì có người bạn thân là mẹ. Trải qua nhiều vấp ngã, thành công trong những bước đi đầu đời, tôi đã hiểu mẹ mãi mãi là người yêu thương tôi nhất. Cho dù tôi có là ai, tôi vẫn tự hào tôi là con mẹ.

Bài 21: Việt Nam

Việt Nam đẹp khắp trăm miền
Bốn mùa đặc sắc trời riêng đất này
Xóm làng, đồng ruộng, rừng cây,
Non cao gió dựng, sông đầy nắng chang
Sum suê xoài biếc, cam vàng
Dừa nghiêng, cau thẳng, hàng hàng nắng soi.

Bài 22: Có trí thì nên

Đầu năm học, bác được bố đưa đến trường. Bố cậu nói với thầy giáo

- Xin thầy kiên nhẫn, thật kiên nhẫn vì con tôi nó tôi dạ lắm!

Từ đó, có người gọi cậu là “tôi dạ”. Bác không giận mà quyết trả lời bằng việc làm. Cậu học thật chăm, khó khăn không nản. Ở lớp, điều gì chưa hiểu, cậu xin thầy giảng lại. Ở nhà, cậu học bài thật thuộc và làm bài đầy đủ. Chỉ ba tháng sau, cậu vượt lên đứng đầu lớp. Trước đây, cậu không biết gì về phép tính, bài chép mắc nhiều lỗi chính tả. Thế mà giờ đây, cậu giải được các bài toán đố, viết đúng chính tả và hiểu cặn kẽ các bài học.

Cuối năm, khi trao phần thưởng cho cậu, thầy giáo phải thốt lên:

- Hoan hô em Bắc, em đã nêu một tấm gương sáng về tính cần cù và kiên nhẫn. Thật là “ có chí thì nên”!

Bài 23: Đàn gà mới nở

Lông vàng mát dịu

Mặt đẹp sáng ngời

Ôi! Chú gà ơi!

Ta yêu chú lắm!

Mẹ dang đôi cánh

Con biến vào trong

Mẹ ngẩng đầu trông

Bọn điều bọn quạ.

Bây giờ thong thả

Mẹ đi lên đầu

Đàn con bé tí

Líu ríu chạy sau.

Con mẹ đẹp sao

Những hòn tơ nhỏ

Chạy như lăn tròn

Trên sân, trên cỏ.

Vườn trưa gió mát
Bướm bay dập dờn
Quanh đôi chân mẹ
Một rừng chân con.

Bài 24: Hoa mai vàng

Hoa mai cũng có năm cánh như hoa đào, nhưng cánh hoa mai to hơn cánh hoa đào một chút. Những nụ mai không phải màu hồng mà xanh ngời màu ngọc bích. Sắp nở, nụ mai mới phô vàng. Khi nở, cánh mai xòe ra mịn màng như lụa. Những cánh hoa ánh lên một sắc màu vàng muốt, muốt mà. Hoa mai trở từng chùm thưa thớt, không đậm đặc như hoa đào. Vì thế, khi cánh mai rung rinh cười với gió xuân, ta liên tưởng đến hình ảnh một đàn bướm vàng dập dờn bay lượn.

Bài 25: Mẹ

Lặng rồi cả tiếng con ve
Con ve cũng mệt vì hè nắng oi.
Nhà em vẫn tiếng ạ ời
Kêu cà tiếng vông mẹ ngồi mẹ ru
Lời ru có gió mùa thu

Bàn tay mẹ quạt mẹ đưa gió về
Những ngôi sao thức ngoài kia
Chẳng bằng mẹ đã thức vì chúng con
Đêm nay con ngủ giấc tròn
Mẹ là ngọn gió của con suốt đời.

Bài 26: Xiếc thú

Đi xem xiếc, bé thích nhất là tiết mục xiếc thú.

Thoạt đầu, cả đàn khỉ chạu ùa ra. Các chú kiểng chân, chưa kịp nghiêng mình chào khán giả đã bắt đầu đua xe đạp. Các chú ngã hấp tấp đứng dậy, khiêng luôn cả xe đạp mà chạy.

Sau đó là tiết mục xiếc chó làm toán. Chú siêng năng, cô giáo khen cho quà. Chú biếng nhác, chẳng làm việc gì, bị cô giáo chê. Có chú nghiêng đầu, tỏ vẻ đang tính toán. Có chú còn liếc sang bên cạnh. Cũng có chú mất trật tự chạy khắp lớp.

Bài 27: Lời nói

Lời nói chẳng mất tiền mua
Lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau
Có người nói trước quên sau
Nói đi nói lại nhiều câu thành nhàm

Lời nói đi đôi với làm
Người khôn nói tiếng dịu dàng dễ nghe
Ăn gian nói lớn ồn ào
Nói xằng nói bậy tầm phào ai mê?
Nói phải củ cải phải nghe
Nói tục chửi bậy bạn bè lánh xa
Ăn không nói có ba hoa
Miệng nói chân bước mới là đáng khen
Đừng nên ăn nói quàng xiên
Học ăn học nói thường xuyên hàng ngày
Nếu không lời nói gió bay
Nói khuếch nói khoác còn hay nổi gì!

Bài 28: Gọi bạn

Từ xa xưa thuở nào
Trong rừng xanh sâu thẳm
Đôi bạn sống bên nhau
Bê vàng và Dê trắng.
Một năm, trời hạn hán
Suối cạn, cỏ héo khô
Lấy gì nuôi đôi bạn
Chờ mưa đến bao giờ?
Bê vàng đi tìm cỏ

Lang thang quên đường về
Dê trắng thương bạn quá
Chạy khắp nẻo tìm Bê
Đến bây giờ dê trắng
Vẫn gọi hoài: “ Bê! Bê!”

Bài 29: Cây xoài của ông em

Ông em trồng cây xoài cát này trước sân, khi em còn đi lẫm chẫm.

Cuối đông, hoa nở trắng cành. Đầu hè, quả sai lúc lỉu. Trông từng chùm quả to, đung đưa theo gió, em càng nhớ ông.

Mùa xoài nào, mẹ em cũng chọn những quả chín mọng, vàng đẹp, to nhất, bày lên bàn thờ ông.

Bài 30: Mười quả trứng tròn

Mười quả trứng tròn
Mẹ gà ấp ủ.
Mười chú gà con
Hôm nay ra đủ;
Lòng trắng, lòng đỏ
Thành mỏ thành chân
Cái mỏ tý hon

Cái chân bé xíu;
Lông vàng mát dịu
Mắt đen sáng ngời
Ôi chú gà ơi
Ta yêu chú lắm.
Trong bàn tay ấm,
Chú đứng chú kêu,
Mẹ gà tục tục
Chú ngoái nhìn theo.
Ta thả chú ra
Chạy ăn cùng mẹ
Chạy biến cả chân
Chạy sao nhanh thế!
Là gà của bé
Gà nhớ đừng quên
Ăn khỏe lớn khỏe
Đẻ rổ nhiều lên...

Bài 31: Mùa xuân

Hoa mận vừa tàn thì mùa xuân đến. Bầu trời ngày càng thêm xanh. Nắng vàng ngày càng rực rỡ. Vườn cây lại đâm chồi nảy lộc. Rồi vườn cây ra hoa. Hoa bưởi nồng nàn. Hoa nhãn ngọt. Hoa cau thoảng qua. Vườn cây lại đầy tiếng

chim và bóng chim bay nhảy. Những thím chích chóe nhanh nhẩu. Những chú khướu lăm điều. Những anh chào mào đom đóm. Những bác cu gáy chầm ngâm...

Chú chim sâu vui cùng vườn cây và các loài chim bạn. Nhưng trong trí nhớ thơ ngây của chú còn mãi mãi sáng ngời hình ảnh của một cảnh mạn trắng, biết nở hoa cuối mùa đông để báo trước mùa xuân tới.

Bài 37: Bó làm thợ mộc

Tuấn chăm chú ngắm nghía từng động tác của bó. Cái bào của bó lướt qua trên mặt tấm ván cứ y như tàu lướt trên mặt biển, mà đám vỏ bào đùn đùn lên cứ y như sóng biển cuộn trào. Cái con tàu hình khối vuông dài lao vút lên trước, rồi lùi lại sau. Những làn sóng lúc thì cong vồng, lúc thì loăn xoăn, đợt thì màu vàng, đợt thì màu nâu, màu hồng, ùn lên phía trước mũi tàu...

Gỗ của bó thường chỉ là những cái thùng cũ, những mảnh ván thừa, nhiều khi lăm lem đất cát. Nhưng khi lưỡi bào, lưỡi đục của bó đã gọt hết lượt da ngoài xấu xí đi thì mặt gỗ nào hiện ra cũng đẹp.

Tuấn rất yêu cái mùi hương gỗ. Tối tối, Tuấn đi ngủ, hương gỗ như còn theo Tuấn vào trong cả giấc mơ.

Bài 38: Trăng sáng sân nhà em

Ông trăng tròn sáng tỏ
Soi rõ sân nhà em
Trăng khuya sáng hơn đèn
Oi ông trăng sáng tỏ
Soi rõ sân nhà em
Hàng cây cau lặng đứng
Hàng cây chuối đứng im
Con chim quên không kêu
Con sâu quên không kêu
Chỉ có trăng sáng tỏ
Soi rõ sân nhà em

Bài 39: Trần Bình Trọng

Năm 1285, giặc Nguyên sang cướp nước ta. Trần Bình Trọng chỉ huy một cánh quân, không may sa vào tay giặc. Giặc dụ dỗ ông đầu hàng, hứa phong tước vương cho. Trần Bình Trọng khẳng khái trả lời:

- Ta thà làm ma nước nam chứ không thèm làm vua đất bắc!

Giặc tức giận, giết ông. Khi ấy, ông mới 26 tuổi.

Bài 40: Võ Thị Sáu

Người con gái trẻ măng
Giặc đem ra bãi bắn
Đi giữa hai hàng lính
Vẫn ung dung mỉm cười.
Ngắt một đóa hoa tươi.
Chị gài lên mái tóc
Đầu găng cao bất khuất
Ngay trong phút hi sinh.
Bây giờ đươi gốc dương
Chị nằm nghe biển hát

Bài 41: Tiếng đàn

Tiếng đàn bay ra vườn. Vài cánh ngọc lan êm ái rụng xuống nền đất mát rượi. Dưới đường, lũ trẻ đang rủ nhau thả những chiếc thuyền gập bằng giấy trên những vũng nước mưa. Ngoài Hồ Tây, dân chài đang tung lưới bắt cá. Hoa mười giờ nở đỏ quang các lối đi ven hồ. Bóng mấy con chim bồ câu lướt nhanh trên những mái nhà cao thấp.

Bài 42: Làm anh

Làm anh khó đấy,
Phải đâu chuyện đùa
Với em gái bé
Phải người lớn cơ.

Khi em bé khóc
Anh phải dỗ dành
Nếu em bé ngã
Anh nâng dịu dàng.

Mẹ cho quà bánh
Chia em phần hơn
Có đồ chơi đẹp
Cũng nhường em luôn.

Làm anh thật khó
Nhưng mà thật vui
Ai yêu em bé
Thì làm được thôi.

Bài 43: Hội đua Voi

Đến giờ xuất phát, chiêng trống nổi lên thì cả mười con voi lao đầu chạy. cái dáng lẫm lẫm, chậm chậm thường ngày bỗng dung biến mất. Cả bày hăng máu phóng như bay. Bụi quẩn mù mịt. các chàng man-gát phải rất gan dạ và khéo léo điều khiển cho voi về trúng đích. Những chú voi chạy đến đích trước tiên đều ghìm đà, hươ vùi chào những khán giả đã nhiệt tình cổ vũ, khen ngợi chúng.

Bài 44: Những cái râu lạ

Bắp ngô vừa mới ra đời
Mà râu đã mọc như người già nua
Con mèo bé tí mẹ mua
Một hàng râu mọc tua tua quang mờm
Trông kìa cả chú tôm con
Cái râu đã mọc dài hơn cái mình
Bóng điện kia mới tài tình
Cái râu rục cháy nhà mình sáng trưng
Có anh pháo tếp ngang tang
Đốt râu lại nổ ầm vang đất trời.

Bài 45: Cao cờ

Một anh lính nọ thường khoe mình là cao cờ. Có người rủ anh đánh ba ván thử xem tài cao thấp thế nào. Đánh cờ xong, anh chàng ra về thì gặp ngay người bạn.

Người bạn hỏi:

- Anh được hay thua?

Anh chàng đáp:

- Ván đầu, tôi không ăn. Ván thứ hai, đối thủ của tôi thắng. Ván cuối cùng tôi xin hòa nhưng anh ta không chịu.

Bài 46: Quạt và chong chóng

Thoạt nhìn không thấy khác
Cùng những chiếc cánh cong
Chong chóng và chiếc quạt
Đều rất mê quay vòng!

Nhưng chong chóng bảnh chọe
Xen, đỏ quần áo “gin”
(Đồ chơi thì phải thế
nếu không ai thích nhìn!)

Quạt lại rất bình dân
Áo quần xanh màu thợ
Tính siêng năng chuyên cần
Tay chân lem dầu mỡ.

Bạn ơi hai thứ đó
Khác nhau chính chỗ này
Quạt quay làm ra gió
Chong chóng nhờ gió quay.

Bài 47: Giảm 20 cân

Một người to béo về kể với bạn:

- Tôi muốn gầy bớt đi, bác sĩ khuyên là mỗi sáng phải cưỡi ngựa chạy mười vòng xung quang thị xã. Tôi theo lời khuyên đó một tháng nay...
- Kết quả ra sao?- Người bạn hỏi.
- Kết quả là con ngựa mà tôi cưỡi sút mất 20 cân.

Bài 48: Con yêu mẹ

Con yêu mẹ bằng ông trời
Rộng lắm không bao giờ hết
Thế thì làm sao con biết

Là trời ở những đâu đâu
Trời đất rộng lại rất cao
Mẹ mong bao giờ con tới.
...À mẹ ơi con đế
Luôn trong bao diêm con đây
Mở ra là con thấy ngay
Con yêu mẹ bằng con đế.

Bài 49: Xếp thứ ba

Chính khoe với Tín:

- Bạn Vinh lớp mình là một vận động viên điền kinh. Tháng trước có cuộc thi, bạn ấy về thứ ba đấy. Cậu có tin không?

Tín hỏi:

- Có bao nhiêu người thi chạy mà bạn ấy về thứ ba?
 - À, à. Đấy là cuộc thi của nhóm học tập. Có ba học sinh tham gia thôi.
-

Bài 50: Thương ông

Ông bị đau chân
Nó sưng nó tấy
Đi phải chống gậy

Khập khiễng khập khà
Bước lên thêm nhà
Nhấc chân khó quá.

Thấy ông nhăn nhó
Việt chơi ngoài sân
Lon ton lại gần
Âu yếm nhanh nhẩu”
- Ông vịn vai cháu.
Cháu đỡ ông lên!

Ông bước lên thêm
Trong lòng vui sướng
Quảng gậy cúi xuống
Quên cả đón đau
Ôm cháu xoa đầu:
- Hoan hô thằng bé
Bé thế mà khỏe
Vì nó thương ông!
Đôi mắt sáng trong
Việt ta thủ thi:
- Khi nào ông đau

Ông nói mấy câu:

“ Không đau! không đau!”

Dù đau đến đâu

Khỏi ngay lập tức

Ông phải phì cười

- Vì ông theo lời

Thử xem có nghiệm:

“Không đau!không đau!”

Và ông gật đầu:

- Khỏi rồi!Tài nhĩ!

Việt ta thích chí:

- Cháu đã bảo mà...!

Và móc túi ra:

- Biểu ông cái kẹo!

Bài 51:

Bác học không có nghĩa là ngừng học

Khi đã trở thành nhà bác học lừng danh thế giới, Đắc-
uyn vẫn không ngừng học.

Có lần, thấy cha miệt mài đọc sách giữa đêm khuya, con gái của Đắc- uyn hỏi:

- Cha đã là nhà bác học rồi, cần phải ngày đêm nghiên cứu làm gì nữa cho mệt?

Đắc – uyn ôn tồn đáp:

- Bác học không có nghĩa là ngừng học con ạ.

Bài 52: Mùa thu của em:

Mùa thu của em
Lá vàng hoa cúc
Mùi hương như gọi
Từ màu lá sen
Mùa thu của em
Rước đèn họp bạn
Hội rằm tháng tám
Chị hằng xuống xem.
Ngôi trường thân quen
Bạn thầy đang đợi
Lật trang vở mới
Em vào mùa thu.

Bài 53: Ông tôi

Thành phố sắp vào thu. Những cơn gió nóng mùa hè đã nhường chỗ cho những luồng khí mát dịu mỗi sáng. Trời xanh ngắt trên cao, xanh như dòng sông trong, trôi lặng lẽ giữa những ngọn cây hè phố.

Năm nay, tôi sẽ đi học. Ông dẫn tôi đi mua vở, chọn bút, hướng dẫn tôi cách bọc vở, dán nhãn, pha mực và dạy tôi những chữ cái đầu tiên.

Bài 54: Phố phường Hà Nội

Rủ nhau chơi khắp Long Thành
Ba mươi sáu phố rành rành chẳng sai
Hàng Bồ, Hàng Bạc, Hàng Gai,
Hàng Buồn, Hàng Thiếc, Hàng Bài, Hàng Khay
Mã Vĩ, Hàng Điều, Hàng Giày
Hàng Lò, Hàng Cót, Mã Mây, Bát Đàn
Phố Mới, Phúc Kiến, Hàng Than,
Hàng Mã, Hàng Mắm, Hàng Ngang, Hàng Đồng.
Hàng muối, Hàng nón, Cầu Đông
Hàng Hòm, Hàng Đậu, Hàng Bông, Hàng Bè.
Hàng Thùng, Hàng Bát, Hàng Tre
Hàng voi, Hàng Giấy, Hàng The, Hàng Gà.
Quanh quanh về đến Hàng Da

Trái xem phường phố thật là đẹp xinh.

Bài 55: Nhà gấu ở trong rừng

Cả nhà gấu ở trong rừng thẳm. Mùa xuân, gấu kéo nhau đi bẻ măng và uống mật ong. Mùa thu, gấu đi nhặt hạt dẻ. Gấu bố, gấu mẹ, gấu con béo nũng nính, bước đi lạch lè, lạch lè. Mùa đông, cả nhà gấu tránh rét trong hốc cây. Suốt mùa đông, gấu không đi kiếm ăn, gấu mút hai bàn chân mỡ cũng đủ no.

bài 56: Rùa con đi chợ

Rùa con đi chợ mùa xuân
Mãi đến công chợ bước chân sang hè.
Chợ đông, hoa trái bộn bề
Rùa mua hạt giống đem về trồng gieo.
Mua xong, chợ đã vãn chiều
Heo heo gió thổi cánh diều mùa thu...
Đường dài chẳng sợ nắng mưa
Kịp về tới cửa trời vừa sang đông.
Hạt mua chưa kịp gieo trồng
Trên tay cây đã nở hồng sắc hoa
Mẹ rùa trong bếp chạy ra

Hôn con rồi vội cắm hoa vào bình
Mẹ khen cái chú rùa xinh
Đã không ngại khó lại nhanh nhất nhà.

Bài 57: Chim sơn ca

Trưa mùa hè, nắng vàng như mật trong trái nhẹ khắp cánh đồng. Những con sơn ca đang nhảy nhót trên sườn đồi. Chúng bay lên cao và cất tiếng hót. Tiếng hót lúc trầm, lúc bổng lạnh lót, vang mãi đi xa. Bỗng dưng, lũ sơn ca không hát nữa mà bay vút lên trời xanh thẳm.

Bài 58: Rùa và Thỏ

Có một chú Thỏ
Và một chú Rùa
Buổi sáng sáu giờ
Rủ nhau đi học.
Chú Rùa nặng nhọc
Biết tính đường dài
Đi thẳng một thôi
Đến trường không muộn.
Còn anh bạn Thỏ
Nhảy nhót hát ca

Đuổi bướm hái hoa
Quên giờ lên lớp
Tùng tùng trống đánh
Thỏ chạy quáng quàng
Chân vấp lên vai
Đến trường vẫn muộn.

Bài 59: Đôi bạn

Đôi bạn rủ nhau vào rừng chơi. Đang đi, hai bạn bỗng gặp một con gấu. Họ sợ quá. Một người bỏ mặc bạn, chạy trốn, trèo tót lên cây cao. Người kia, bí quá vội nằm lăn xuống đất, nín thở, giả vờ chết.

Gấu ngửi ngửi vào người bạn nằm nín thở, tưởng là chết, nên bỏ đi.

Người ở trên cây tụt xuống hỏi:

- Gấu nói gì vào tai cậu vậy?

Người kia mỉm cười trả lời:

- Gấu bảo: “ Ai bỏ bạn lúc gặp nguy là người không tốt!”.

Bài 60: Chim sâu

Ở kia có bạn chim sâu

Đầu không đội mũ đi đâu thế này?
Mùa hè nắng chói gắt gay
Về nhà bị ốm mời thầy thuốc sang
Thầy thuốc căn dặn nhẹ nhàng”
“ Thấy trời hè nắng phải mang mũ liền”.

Bài 61: Biển

Trời về khuya, gió càng se lạnh. Những con sông vẫn thi nhau vỗ về, vuốt ve biển, khiến tôi càng thích ở lại cùng với biển. Đắm mình trong không khí mát mẻ này, tôi muốn ru mình vào giấc ngủ êm đềm, để mơ thấy mình gói đâu trên những con sông chạy tít ra xa, rồi lại chạy vào, rì rào, thì thào kể chuyện giàu đẹp của đại dương.
